

عنوان مقاله:

خوانش تجربه زیسته بازدیدکننده موزه در مکان مقدس (مورد پژوهی: موزه های حرم مطهر رضوی)

محل انتشار:

پژوهشنامه خراسان بزرگ، دوره 12، شماره 42 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

مرصیه حکمت - PhD student in the field of comparative analytical history of Islamic art, University of Arts and faculty member of the Department of Museum and Tourism, Isfahan University of Arts, Iran

پروین پرتوی - Assistant Professor, Department of Urban Planning, Faculty of Architecture and Urban Planning, Tehran University of Arts, Iran

خلاصه مقاله:

موزه ها در گذار از دگرگونی های بنیادی، در جهان امروز، از مکانی مختص نگهداری و صیانت نفایس، رویکردی در تکریم انسان را در پیش گرفته اند. آن ها، به عنوان بستری برای خلق معنا همواره با نگاهی مبتنی بر خدمت رسانی به بازدیدکننده، سعی در شناخت برداشت های دیدارکنندگان به هدف ارتقا کیفیت بازدید دارند. مفهوم تجربه زیسته بازدیدکننده، ظرفیت قابل توجهی برای توضیح دریافت ها از موزه داشته و به عنوان امری فردی و ذهنی، در هم پوشانی سه بستر فردی، فیزیکی و فرهنگی-اجتماعی صورت می پذیرد. پژوهش حاضر، از طریق بازتعریف و انسجام بخشیدن به مفهوم تجربه بازدیدکننده موزه در مکان مقدس، به بسط دانش در این خصوص می پردازد. این مقاله باهدف آشکارسازی ماهیت، چگونگی و خوانش تجربه بازدیدکنندگان موزه های موجود در حرم مطهر امام رضا (ع) به مثابه مکان مقدس صورت می پذیرد. این پژوهش از نظر هدف کاربردی و رویکرد تفسیری با راهبرد کیفی است. روش پژوهش در بخش نظری، بازبینی سامانمند منابع و در بخش مورد پژوهی، تحلیل محتوای کیفی جهت دار را برگزیده شده است. نتایج پژوهش نشان می دهد تجربه بازدیدکننده موزه در مکان مقدس، به دلیل تسری قداست از بستر مکان در دو حوزه درون فردی و برون فردی تجربه تاثیر می پذیرد. تجربه بازدیدکننده در موزه های حرم مطهر امام رضا (ع) علیرغم تاکید بر بعد شناختی تجربه توسط متصدیان موزه، بیشتر سمت وسوی تجربه دینی را دارد.

کلمات کلیدی:

Museum, Astan Quds Razavi, Sacred place, Visitor experience, Sense of Place

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2030451>

